

ΜΙΧΑΗΛ Γ', ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ.

Δημοσιεύοντες ἐνταῦθα τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλεύοντος ἡγεμόνος τῆς Σερβίας, κρίνομεν ἀναγκαῖον καὶ προσθέσωμεν ὅτι ἐξυλογραφήθη κατὰ πρωτότυπον λιθογραφηθὲν δαπάνῃ τοῦ φιλογενοῦς Κ. Α. Μανιάκη καὶ διανεμηθὲν ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ δωρεάν. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ πρωτότυπον παριστᾷ ὁλόσωμον τὸν ἡγεμόνα. Ὁ Κ. Μανιάκης, ὅστις πρό πολλῶν ἐτῶν ἡ ἡγεμονικὴ οἰκογένεια τῶν Ὀβρένοβιτς διατελεῖ οὐσα εἶδος, φίλος ὢν εὐλικρινῆς αὐτῆς τε καὶ τοῦ Σερβικοῦ ἔθνους, ὡς πολλὰκις ἀπέδειξε διὰ πραγμάτων, ἐξέδοτο τῆς εἰκόνα ταύτην, οὐ μόνον χάριν εὐγνωμοσύνης ἀλλὰ καὶ ὅπως καταστήσῃ κοινότερον μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τὸ ὁμοίωμα ἀνδρός ἀπολαύοντος ἤδη παρ' ἡμῖν δημοτικότητος διὰ τὸ ἀνδρικὸν καὶ γενναῖον αὐτοῦ πολιτεῖμα. Πρὸς τῆς εἰκόνα δὲ παραθέτομεν ἐν συνόψει καὶ τὸν βίον τοῦ εἰκομιζομένου.

—

Μιχαὴλ Ὀβρένοβιτς ὁ Γ' ὅστις, ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ τῆς Παρθώρας ἐβρέθη, διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ Μιλόσχην, τοσαύτην ἔδειξεν ἅμ' ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον τῆς Σερβίας καὶ δεικνύει δραστηριότητα καὶ πολιτικὴν σύνεσιν, ὥστε διακρίνεται μεταξὺ τῶν συγχρόνων ἡγεμόνων. Διὸ καὶ πράγματα οὐκ ὀλίγα παρέχει εἰς τὸν κατακτητὴν τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τὰς φίλας αὐτοῦ χριστιανικὰς δυνάμεις.

Ἐξοχος γόνος τοῦ ἐνδόξου ἐλευθερωτοῦ τῆς Σερβίας Μιλόσχην καὶ τῆς ἀββενωποῦ καὶ ἀνδρικὰ φρονούσης συζύγου αὐτοῦ Λιουβίτσας, αὐτῆς ἐκείνης, ἥτις παρίστατο ὡς πρώτιστον ἐνεργοῦν πρόσωπον ἐν τῷ πολιτικῷ δράματι τῆς πατρίδος τῆς, ὁ Μιχαὴλ ἔλαχε παρὰ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς ὅλων τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν προτερημάτων, δι' ὧν πρέπει νὰ κοσμῶνται οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν καὶ παρὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τὴν δραστηριότητα, τὴν σύνεσιν, τὴν ἀνδρίαν καὶ τὰ γενναῖα φρονήματα, παρὰ δὲ τῆς μητρὸς τὸ σωματικὸν κάλλος, τὴν καρτερίαν καὶ τὴν μετριοπάθειαν.

Τὰ προτερήματα δὲ ταῦτα ἀνεφάνησαν ἐτι μᾶλλον διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Εἰδῆμων ὢν πολλῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, προσεκτέησθε πλείστας γνώσεις καὶ διὰ τῶν συνεχῶν αὐτοῦ περιηγήσεων.

Εἰς τὰς ἀρετὰς ταύτας πεποισθότες οἱ Σέρβοι ἔβλεπον προσεγγίζουσαν τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀνεξαρτη-

σίαν καὶ ἀποκατάστασιν. Καὶ τις μάλιστα τῶν διασημοτέρων, ὁ τελευταῖος βλαδίκας τοῦ Μαυροβουνοῦ Πέτρος, ἔλεγεν, ὅτι ὁ Μιχαὴλ εἶναι « ἡ μόνη ἐθνικὴ παραμυθία », καὶ ὅτι διὰ τοῦτο τὸν ἡγάπα πλέον καὶ ἑαυτοῦ.

Ὅτι δὲ τοιοῦτος εἶναι καὶ τοιοῦτος ἀπεδείχθη καὶ πράγματι ὁ Μιχαὴλ, μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ γεγονότα. Ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀναβάσεως εἰς τὸν θρόνον, ἐννοήσας ὅπως μεγάλη καὶ ἱερὰ ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, συνεκέντρωσε πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις περὶ τὴν ταχύτεραν καὶ εὐγενεστέραν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς. Ὅθεν ἐνῶ πρότερον τὰ τῆς Σερβίας διέκειντο εἰς κατὰστασιν πολιτικὴν ἀμφίβολον καὶ μᾶλλον ἐπισφαλῆ, ἕνεκα πρὸ πάντων τῶν βραδουργιῶν τῶν πέριξ Κρατῶν, αἵτινες ἐγένων διακρίσεις καὶ σπαραγμοὺς ἐμφυλίου, μετὰ τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον ὁ Μιχαὴλ τοσαύτην ἔδειξε μετριοπάθειαν καὶ τοιοῦτον ἀνέπτυξε πνεῦμα συμβιβαστικῶν, ὥστε ταχύτατα κατεστάλησαν καὶ διχόνοια καὶ ταραχαί διότι πρῶτον μὲν ἡμνήστευσε πάντας τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καταφυγόντας Σέρβους, εἶτα δὲ ἄνευ διακρίσεως μερίδος ἢ κόμματος ἐκάλεσεν εἰς τὰ πράγματα τοὺς ἱκανοὺς, καὶ εἰς ἄλλους ἐχορήγησε συντάξεις, ἀμείβων οὕτω τὰς παλαιὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας ἐπορίσθη δὲ κατὰ μέγα μέρος τὰ χρήματα ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεως ἵνα μὴ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον ταμίον.

Οὕτω δὲ συμβιάσας τὰ κόμματα ἔστρεψε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους. Καὶ ἐσωτερικῶς μὲν ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ κατὰ πάσης αὐθαιρεσίας. « Ἐφ' ὅσον, λέγει συνήθως, ὁ Μιχαὴλ ἡγεμονεῖ τῆς Σερβίας, ἅς γνωρίζῃ ἕκαστος, ὅτι ὁ νόμος εἶναι ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία ». Εἰσήγαγε μεταβιβαστικὰς εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ τῆς νομοθεσίας, « κατὰ τὰς περιστάσεις, ὡς πάλιν λέγει ὁ αὐτός, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος » παρέλαβεν εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, ἣν θεωρεῖ οὐχὶ ὡς μέσον κέρδους καὶ πορισμοῦ, ἀνθρώπους ἱκανοὺς δι' αὐτὴν, ἄνευ διακρίσεως καταγωγῆς ἢ ἄλλης τινὸς συγκαταστάσεως ἤρξθη τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους διὰ τῆς συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, τοῦ μόνου στηρίγματος αὐτοῦ εἰς τοὺς μεγάλους ἐθνικοὺς σκοποὺς καὶ ἐπιχειρήσεις τέλος ἔστρεψε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν διανοητικὴν τοῦ ἔθνους ἀνάπτυξιν, ἣν ἀείποτε ἐθεώρησεν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων φροντίδων, καὶ δι' ἣν ὀφείλεται μεγίστη εὐγνωμοσύνη εἰς αὐτὸν, ἰδίως μάλιστα διὰ τὴν σύστασιν τῆς φιλολογικῆς ἐταιρίας, τοῦ συντελεστικωτάτου τούτου μέσου εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῶν γραμμάτων. Εὐγνωμοσύνη πρὸς τούτους ὀφείλεται αὐτῷ καὶ διὰ τὴν κατάργησιν περιορισμῶν τινων, ἐπιβληθέντων ἕνεκα προλήψεων ὑπὸ τῶν προτέρων

κυβερνήσεων, ὡς πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῆς γλώσσης καὶ τὴν κατὰ τὸ φωνητικὸν σύστημα γραφὴν αὐτῆς. Ἐξωτερικῶς δὲ προσπαθεῖ νὰ ἐκλύσῃ τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν μεγάλων χριστιανικῶν δυνάμεων ὑπὲρ τοῦ ἔθνους του, καὶ νὰ διατηρήσῃ φιλίαν καὶ ἀγάπην μετὰ τῶν γειτόνων χριστιανικῶν κρατῶν καὶ ἐθνῶν· πρὸς δὲ τὸν ὑποβλέποντα τὰς ἐπιτυχίας αὐτοῦ Σουλτάνον προτείνει

Καὶ ἰδοὺ διὰ τί κατὰ μὲν τὴν ὀρθόδοξον χερσόνησον τῆς Ἀνατολῆς διεγέρθησαν ζωηρόταται ἐλπίδες, εἰς τινὰ δὲ κράτη χριστιανικὰ ἐγεννήθησαν φρόνοι. Ἰδοὺ διὰ τί οἱ μὲν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενοι ὄμοροι τῆ Σερβίᾳ λαοὶ ἀτειζοῦσι πρὸς ταύτην τὰ ὄμματα καὶ τείνουσιν ἀδελφικῶς τὴν χεῖρα πρὸς αὐτήν, οἱ δὲ μεγάλοι πράκτορες τῶν φίλων τῆς Τουρκίας δυνάμεων διαβιβάζουσι δρομαῖα τὸν Σάβαν φέ-

Μιχαὴλ Γ' ἡγεμὼν τῆς Σερβίας.

δικαίαις ἀπαιτήσεσι, ἧτοι τὴν πραγματοποιήσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους του· ἐμφανίζεται ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς προστάτης τῶν δεδουλωμένων καὶ πολυπαθῶν ὁμοθρήσκων αὐτοῦ χριστιανῶν, διαμαρτυρούμενος μὲν κατὰ τῆς μετακίσεως τῶν πλανητῶν Τατάρων τῆς Ἀσίας, ὑποδεχόμενος δὲ μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς πάντας τοὺς φεύγοντας τοὺς βαρβάρους τούτους καὶ τὰς δι' αὐτῶν κορυφωθείσας καταπιέσεις.

ροντες διαγγέλματα καὶ διακοινώσεις, ἐνῶ ὁ Τουρκικὸς στρατὸς διατάσσεται νὰ εἶναι ἐπὶ ποδῶς, ὡπιοῦ σημείου δοθέντος εἰσβάλλῃ εἰς τὴν Σερβίαν.

Ἡ Σερβία ὅμως περιμένει ἤσυχος τὴν ἐπιδρομὴν, πεποιθυῖα εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος αὐτῆς, καὶ μὴ ἀμφιβάλλουσα ὅτι τὰ μεγάθυμα ἔθνη τῆς Εὐρώπης θὰ ὑψώσωσι τὴν φωνὴν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τοῦ περιληχμένου ἡγεμόνος τῆς.